

Arrest

nr. 255 105 van 26 mei 2021
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. DULLAERS
Hasseltsesteenweg 15
3720 KORTESSEM**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en
Migratie.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 5 maart 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 16 februari 2021 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 10 maart 2021 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 april 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 april 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat L. DULLAERS en van advocaat W. DE MULDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 19 augustus 2020 dient verzoekster een aanvraag in tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, met name in functie van haar Belgische stiefvader.

Op 16 februari 2021 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot weigering van het verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), aan verzoekster ter kennis gebracht op 19 februari 2021. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 508 lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 19.08.2020 werd ingediend door:

*Naam: C.
Vooma(a)m(en): A.
Nationaliteit: Algerije
Geboortedatum: (...)1992
Geboorteplaats: El Biar
Identificatienummer in het Rijksregister: (...)
Verblijvende te: (...)*

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vraagt gezinshereniging aan in functie van haar Belgische stiefvader, de genaamde B. B. M. G. (RR: ...), in toepassing van artikel 40 ter, §2, eerste lid, 1° van de wet van 15.12.1980.

Dienovereenkomstig zijn in eerste orde de bepalingen van art. 40bis, §2, 3° en art. 40ter van de wet van 15.12.1980 van toepassing. Vooreerst voor wat betreft wie begunstigde kan zijn om het verblijfsrecht te kunnen krijgen is specifiek voorzien in art.40bis, §2, 3° dat het om bloedverwanten in neergaande lijn moet gaan beneden de leeftijd van 21 jaar OF die ten hunnen laste zijn.

Bovendien dient overeenkomstig art. 40ter de Belgische onderdaan aan te tonen over stabiele, toereikende en voldoende bestaansmiddelen te beschikken, die ten minste gelijk zijn aan 120% van het leefloon voor een persoon met gezinslast.

Betrokkene is ouder dan 21 jaar en dient dus aan te tonen ten laste te zijn van de Belg. Om als 'ten laste' te kunnen worden beschouwd dient er reeds een afhankelijkheidsrelatie te bestaan tussen betrokkene en de referentiepersoon van in het land van herkomst of origine.

Ter staving van het ten laste zijn worden de volgende documenten voorgelegd:

* Loonbrieven op naam van M. S. tewerkstelling bij (...) NV periode vanaf 01.10.2019 tot en met 29.02.2020

* Brief FOD Pensioenen met pensioenbedrag van 1341,09 euro vanaf februari 2020 op naam van referentiepersoon

* Bewijzen van het ten laste zijn: verklaring door referentiepersoon + bewijzen van geldovermakingen aan betrokkene door moeder 2018 via Bpost - overzicht bankrekening betrokkene CCM Mulhouse Université - verzenden van geld via Western Union van de referentiepersoon aan betrokkene en bewijzen van betalingen vluchten + betalingsbewijzen van deze vluchten vanwege de referentiepersoon via AXA-rekeninguittreksels.

We kunnen vooreerst opmerken dat er geen officiële documenten uit het land van herkomst of origine werden voorgelegd om te bewijzen dat zij er onvermogen was. Evenmin werden attesten ten laste van het OCMW voor betrokkene en de referentiepersoon overlegd.

Uit het administratief dossier blijkt verder dat betrokkene lange tijd in Frankrijk verbleef. Haar verblijfskaart was geldig van 01.10.2019 tot 30.09.2029. Gezien haar verblijf in Frankrijk dient betrokkene haar onvermogen aldaar aan te tonen. Het onvermogen in Frankrijk werd niet gestaafd door enig officieel document.

Gezien betrokkene niet heeft aangetoond effectief onvermogen te zijn, en er onvoldoende werd aangetoond dat zij voorafgaand aan de aanvraag en reeds van in het land van herkomst of origine tot op het moment van de aanvraag financieel en/of materieel ten laste was van de referentiepersoon, blijkt uit het geheel van de beschikbare gegevens niet afdoende dat er reeds van in het land van herkomst of

origine (en tot op heden) een afhankelijkheidsrelatie bestond tussen betrokkene en de referentiepersoon. De voorgelegde bewijzen van overmaken van geld vanwege de moeder van betrokkene en de referentiepersoon doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen en zijn bijgevolg niet relevant in deze beoordeling.

Het gegeven dat betrokkene sedert 20.08.2020 tot op heden op het adres van de referentiepersoon gedomicilieerd is, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Immers, louter het gegeven dat betrokkene op het adres van de referentiepersoon gedomicilieerd was/is, heeft niet automatisch tot gevolg dat zij ook ten laste was/is van de referentiepersoon. Immers, de voorwaarde van het ten laste zijn dient op een actieve wijze te worden aangetoond en valt niet impliciet af te leiden uit het feit dat men onder hetzelfde dak woont (arrest RvV nr. 145.912 dd. 21.05.2015). Bovendien heeft deze situatie betrekking op de toestand in België, niet op deze in het land van herkomst.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging. Gelet betrokkene het ouderlijk gezag uitoefent over de beide kinderen, en de vader zijn kinderen aan haar heeft toevertrouwd, is het aangewezen dat de kinderen de moeder volgen.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst er uw aandacht op te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens een van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen.”

2. Over de rechtspleging

Verzoekster dient op 9 april 2021 een “*nota met opmerkingen*” in.

Op 5 maart 2021 dient verzoekster een verzoekschrift in met de vermelding: “*Verzoekschrift in hoger beroep. Ter indiening van een beroep tot nietigverklaring en schorsing van de tenuitvoerlegging bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen*”. Artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bepaalt dat de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring samen worden behandeld indien blijkt dat de vordering tot nietigverklaring slechts korte debatten vereist. Aangezien huidig beroep slechts korte debatten vereist, wordt toepassing gemaakt van voornoemd artikel 36. De toepassing van deze bijzondere procedureregels bepaald bij artikel 39/68 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) verhinderen in deze procedure gebruik te maken van de synthesememorie voorzien bij artikel 39/81, tweede lid van de vreemdelingenwet. Derhalve wordt de “*nota met opmerkingen*” uit de debatten geweerd.

Ter terechtzitting verwijst verzoekster naar de bijkomende stukken in de bijlage van de “*nota met opmerkingen*”. Ambtshalve stelt de Raad vast dat de procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van inquisitoriale aard is. Bijgevolg kan enkel met de in de procedureregeling voorziene procedurестukken rekening worden gehouden. Niet in het procedurereglement voorziene stukken, zoals *in casu* de “*nota met opmerkingen*” van 9 april 2021 en de stukken in bijlage van de nota, worden om die reden uit de debatten geweerd.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In het verzoekschrift zet verzoekster het volgende uiteen:

“Verzoekster tekent bij deze beroep aan tegen de vordering tot nietigverklaring van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan 3 maanden, referentie gemeente Hoeselt 8171956 en door de gemeente Hoeselt op 19/2/2021 ter kennis gegeven.

In bijlage kopie van de beslissing tot weigering van dit verblijf, alsmede van de akte van kennisgeving (stukken 1 en 2).

In bijlage kopie van de verblijfplaats van verzoekster in België en attest van samenstelling gezin in België bij haar moeder M. S. haar zijn stiefvader Bernardus Bormans (stuk 3 en stuk 3b).

In bijlage kopie van haar Algerijns paspoort en van haar Frans paspoort met verblijf tot 30/09/2029 (stuk 4)

Stuk 5: het testament mevrouw M.-J. P., dewelke bij testament het vruchtgebruik van de woning gelegen te (...) nalaat aan de heer B., de stiefvader van verzoekster.

Stuk 6: Arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur van de moeder van verzoek

Stuk 7: Inkomstenbewijzen van de moeder van verzoekster, M. S.

Stuk 8: pensioenbewijs van de stiefvader van verzoekster, de heer B. B.

De moeder van verzoeker, mevrouw M. S., heeft sedert 19/8/2019 een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur en er worden ook loonfiches hiervan bijgebracht. Het inkomen van de moeder van verzoekster bedraagt ongeveer 1900 euro per maand en van de stiefvader belooft zijn pensioen maandelijks ongeveer 1480 euro (stuk7 en 8)

Tijdens de coronaperiode werd een uitkering betaald door de werklozenkas en een deel door het sociaal fonds, dit voor wat de moeder betreft.

Stuk 9: akte van overlijden van de vader van verzoekster

Stuk 10: uittreksel van de rekening van verzoekster dd. 13/10/2017 tot 28/10/2019, waaruit blijkt dat al de inkomsten die verzoekster genoot, afkomstig waren van hetzij haar stiefvader B. B., hetzij haar moeder M. S..

Stuk 11: verklaring van de stiefvader van verzoekster B. B. en van haar moeder M. S. dat ze verder instaan voor het ten laste nemen van verzoekster.

Stuk 12: betalingen gedaan door de heer B. in 2017 op de rekening van verzoekster

Stuk 13: betalingen gedaan door de moeder, mevrouw M., via Bpost in 2019 en 2020 aan verzoekster.

Stuk 14: betaling van de heer B. op de nieuw geopende rekening bij Crelan aan verzoekster. Verder is het zo dat verzoekster sedert begin 2020 is komen inwonen bij de heer B. en haar moeder, waar zij gelden in de hand ontving en ook leefde op hun kosten.

Het is dus zo dat verzoekster sedert augustus 2020 ten laste is van haar moeder en stiefvader, bij wie zij inwoont sedert begin 2020. Haar moeder en stiefvader onderhielden haar echter reeds in de periode dat zij in Frankrijk verbleef. De stiefvader van huidig verzoekster is volledig vruchtgebruiker van de woning, gelegen te (...), die zij bewonen.

Dat er voor 2020 weinig stortingsbewijzen zijn, is het gevolg van het feit dat verzoekster sedert begin 2020 is komen intrekken bij haar moeder en stiefvader, op hun kosten leefde en gelden ter hand kreeg voor haar levensonderhoud.

Verzoekster brengt ook haar Curriculum Vitae bij (stuk 15) en is werkzoekende.

Dat tot nog toe verzoekster volledig ten laste is van moeder en stiefvader.

Dat de bestreden beslissing naar het oordeel van verzoekster dient vernietigd te worden en dat het verzoek gegrond dient verklaard te worden."

3.2 Luidens artikel 39/69, § 1 van de vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een "uiteenzetting van feiten en middelen" bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden

ingeroepen. Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

De verwerende partij onderscheidt in de nota met opmerkingen de schending van de materiële motiveringsplicht in het middel van verzoekster.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 5 december 2011, nr. 216.669; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 14 juli 2008, nr. 185.388). De materiële motivering vereist met andere woorden dat voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven met een voldoende feitelijke grondslag moeten bestaan.

Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Verzoekster betwist dat zij niet ten laste is van haar moeder en stiefvader. Zij woont sinds begin 2020 bij haar moeder en stiefvader. Haar moeder en stiefvader onderhielden haar steeds in de periode dat zij in Frankrijk verbleef.

De Raad merkt vooreerst op dat verzoekster zich ten overstaan van het bestuur op haar hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie – Belg in de zin van artikel 40*bis*, § 2, eerste lid, 3° van de vreemdelingenwet beriep. Dit wordt niet betwist.

Op grond van artikel 40*ter*, § 2, eerste lid, 1° *juncto* artikel 40*bis*, § 2, eerste lid, 3° van de vreemdelingenwet worden beschouwd als familielid van een Belg:

“(...) de bloedverwanten in neergaande lijn (...) beneden de leeftijd van eenentwintig jaar of die te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen, (...)”.

Aangezien verzoekster ouder is dan 21 jaar, zal zij derhalve het bewijs moeten leveren van het *“ten laste zijn”* van haar Belgische stiefvader om een verblijfskaart te kunnen verkrijgen.

Voor wat betreft de invulling van de voorwaarde van het ten laste zijn, past het te verwijzen naar rechtspraak van de Raad van State. De Raad van State heeft meer bepaald gesteld dat er voor de bloedverwant in neerdalende lijn van een Belg geenszins een voorwaarde wordt toegevoegd aan de artikelen 40*bis* en 40*ter* van de vreemdelingenwet door te vereisen dat wordt aangetoond dat het familielid-derdelander reeds in diens land van nationaliteit of herkomst afhankelijk was van de materiële ondersteuning van de referentpersoon (RvS 12 november 2013, nr. 225.447).

De bestreden beslissing stelt dus terecht: *“Betrokkene is ouder dan 21 jaar en dient dus aan te tonen ten laste te zijn van de Belg. Om als ten laste te kunnen worden beschouwd dient er reeds een afhankelijkheidsrelatie te bestaan tussen betrokkene en de referentpersoon van in het land van herkomst of origine.”*

Het is aldus cruciaal dat verzoekster bewijsstukken overmaakt waaruit blijkt dat ze reeds in het land van herkomst ten laste was van haar Belgische stiefvader. Dit houdt in dat ze niet alleen aantoonde dat ze financiële of materiële ondersteuning genoot van haar Belgische stiefvader maar ook dat ze onvermogen was in het land van herkomst.

In de bestreden beslissing wordt aangaande de door verzoekster voorgelegde stukken het volgende gemotiveerd:

“* Loonbrieven op naam van M. S. tewerkstelling bij (...) NV periode vanaf 01.10.2019 tot en met 29.02.2020

* *Brief FOD Pensioenen met pensioenbedrag van 1341,09 euro vanaf februari 2020 op naam van referentiepersoon*

* *Bewijzen van het ten laste zijn: verklaring door referentiepersoon + bewijzen van geldovermakingen aan betrokkene door moeder 2018 via Bpost - overzicht bankrekening betrokkene CCM Mulhouse Université - verzenden van geld via Western Union van de referentiepersoon aan betrokkene en bewijzen van betalingen vluchten + betalingsbewijzen van deze vluchten vanwege de referentiepersoon via AXA-rekeninguittreksels.*

We kunnen vooreerst opmerken dat er geen officiële documenten uit het land van herkomst of origine werden voorgelegd om te bewijzen dat zij er onvermogen was. Evenmin werden attesten ten laste van het OCMW voor betrokkene en de referentiepersoon overlegd.

Uit het administratief dossier blijkt verder dat betrokkene lange tijd in Frankrijk verbleef. Haar verblijfskaart was geldig van 01.10.2019 tot 30.09.2029. Gezien haar verblijf in Frankrijk dient betrokkene haar onvermogen aldaar aan te tonen. Het onvermogen in Frankrijk werd niet gestaafd door enig officieel document.

Gezien betrokkene niet heeft aangetoond effectief onvermogen te zijn, en er onvoldoende werd aangetoond dat zij voorafgaand aan de aanvraag en reeds van in het land van herkomst of origine tot op het moment van de aanvraag financieel en/of materieel ten laste was van de referentiepersoon, blijkt uit het geheel van de beschikbare gegevens niet afdoende dat er reeds van in het land van herkomst of origine (en tot op heden) een afhankelijkheidsrelatie bestond tussen betrokkene en de referentiepersoon. De voorgelegde bewijzen van overmaken van geld vanwege de moeder van betrokkene en de referentiepersoon doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen en zijn bijgevolg niet relevant in deze beoordeling.”

De gemachtigde stelt aldus in essentie vast dat er geen officiële documenten zijn voorgelegd waaruit blijkt dat verzoekster onvermogen was in het land van herkomst of in Frankrijk, alwaar zij voor lange tijd verbleef. Verzoekster verwijst in haar verzoekschrift naar een attest van verblijfplaats in België, en een attest van samenstelling gezin in België, haar Algerijns paspoort en Frans paspoort, een testament over vruchtgebruik voor haar stiefvader, een arbeidsovereenkomst van haar moeder, inkomstenbewijzen van haar moeder, pensioenbewijs van haar stiefvader, akte van overlijden van haar vader, uittreksel van de rekening van verzoekster, verklaringen van haar stiefvader en moeder, betalingen van haar stiefvader in 2017, betalingen van haar moeder in 2019 en 2020, betalingen van haar stiefvader op de nieuw geopende rekening bij Crelan en haar curriculum vitae. De Raad merkt op dat verzoekster niet verwijst naar een officieel document dat haar onvermogen kan staven in Frankrijk of in het land van herkomst. De stukken waarnaar verzoekster verwijst in haar verzoekschrift doen aldus geen afbreuk aan het motief in de bestreden beslissing “*dat er geen officiële documenten uit het land van herkomst of origine werden voorgelegd om te bewijzen dat zij er onvermogen was*” en “*Het onvermogen in Frankrijk werd niet gestaafd door enig officieel document*”. Verzoekster weerlegt het motief niet door te verwijzen naar stukken in bijlage van haar verzoekschrift, die overigens niet allemaal ter kennis werden gebracht aan de verwerende partij in haar aanvraag. Verzoekster laat verder het motief dat zij geen bewijzen heeft voorgelegd dat zij onvermogen was, volledig onbesproken.

De vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoekster niet afdoende heeft aangetoond voorafgaand aan de aanvraag gezinshereniging en reeds in het land van herkomst ten laste te zijn van de referentiepersoon en effectief onvermogen te zijn, volstaat om te concluderen dat verzoekster niet voldoet aan de wettelijke voorwaarden om een verblijfskaart te verkrijgen als descendent van een Belgische onderdaan.

Waar verzoekster er op wijst dat zij sedert begin 2020 inwoont bij haar moeder en stiefvader, op hun kosten leeft, gelden ter hand krijgt voor haar levensonderhoud en werkzoekende is, merkt de Raad op dat deze elementen betrekking hebben op de huidige situatie in België en niet dienstig zijn om aan te tonen dat zij reeds in het land van herkomst of in Frankrijk aangewezen was op de steun van haar Belgische stiefvader om in haar levensonderhoud te voorzien.

Met haar betoog maakt verzoekster niet aannemelijk dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste feitelijke gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime bevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt. Er werd evenmin aannemelijk gemaakt dat met bepaalde elementen uit het voorliggende dossier ten onrechte geen rekening werd gehouden. De schending van artikel 40bis, § 2, eerste lid, 3° van de vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

Het enige middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig mei tweeduizend eenentwintig door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN